

øvrigt føler jeg mig ikke opfordret til at opholde Thinget længere under de nuværende Forhold.

S. C. D. Müller: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) fraraadede saa stærkt Forslaget under Nr. 17 og sagde, at det vilde aabne Afgang til to Ting, som nu ikke findes, det ene at benytte saadanne Stykker særskilt, og det andet at inddrage dem under Hovedgaarden. I det første Punkt tror jeg, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds tager feil; thi om det end ikke er en Ret, saa er det dog Noget, der ganske bestemt i Praxis finder Sted, at man frastiller saadanne Englodder, og saa driver dem som Kunstenge, og senere saa bortauktioneres Udbyttet af dem. Og jeg tror heller ikke, at der efter den hele Opfattelse, der er den almindelige om saadanne Parcellers Stilling, vil kunne gjøres nogen Indvending derimod. Med Hensyn til det andet Punkt erkjender jeg, at der, hvis der ikke skal kræves Bevilling og hvis ikke de gamle Traditioner skulle beholdes, er den Fare, jeg for paaviste; men jeg stoler paa, at siden det i 1851 ikke blev til Noget med de nye Love om Sammenlægning og Udstyking, saa vil Indenrigsministeriet endnu fastere fremdeles holde paa de Principer, som førend 1848 gjaldt i disse Spørgsmaal. Et æret Medlem her af Thinget har om dette Punkt gjort mig opmærksom paa et nyligt hændet Tilfælde, hvor der blev solgt noget Præstegaardsjord, og man kun tillod Inddragelse under Hovedgaarden, forsaavidt en vis Del af Jorden var tiendefri, men hvor man negtede det for det andets Vedkommende, der af særlige Grunde, uagtet det hørte til en Præstegaard, var tidligere tiendepligtig Jord, som da efter Negtelse af Bevillingen maatte bruges til særskilt Bebyggelse. Men forsaavidt jeg ikke feiler, maa jeg overfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds desuden sige, at, dersom der er nogen Fare for Forandring i Reglerne for Sammenlægning, saa er Faren kun ringe ved Forslaget under Nr. 17, idet der saa i den Ret, vedkommende Godseier

ellers har ifølge § 6, fradrages det, der ifølge denne Bestemmelse er benyttet eller indtaget. Men da er derimod Faren 10—20 Gange større ved § 2 med det af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds tiltraadte Forslag under Nr. 3; thi have de traditionelle Regler om Bevillingen for Sammenlægning ikke Gyldighed, saa tilfidsætter dette Vædringsforslag under Nr. 3 nemlig noget af det Allervæsentligste, hvad den ærede Forslagsstiller har villet tilfugte ved § 2, thi saa følger deraf, at, ligesaa snart der er Tale om at sælge Gaarden, kan man aflutte en hvilken som helst Forkontrakt om, at en hvilken som helst Del kunde afstaa til Inddragelse under Hovedgaarden.

Ville: Saafremt den høitærede Indenrigsminister har til Agt at fastholde de Vædringsforslag, der her ere stillede, og ikke opgive dem paa et andet Sted, vil jeg meget raade ham til ikke at følge det Exempel, som ofte med Hensyn til stillede Vædringsforslag er givet netop af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Winther), der er meget tilbøielig til at stille Forslag og Vædringsforslag, men ogsaa til at forlade dem igjen. — Jeg har altid med Hensyn til Fæstesagen indtaget en meget passiv og tilbageholdende Stilling, og jeg har ogsaa idag kun en eneste Bemærkning at gjøre, som dog maasse har en lidt almindeligere Karakter og kan faa Anvendelse paa adskillige andre Forslag end de, der nu ligge for, særlig Ministerens Forslag under Nr. 1. Jeg anser det for ikke at være stemmende med Fæstelovgivningens hele Karakter, at Fæsteforpligtelsen paa Bondejord kan ophæves eller bortfalde, imod at der af Godseieren i Statskassen indbetales en Sum Penge. Jeg kan forstaa, at Fæstetrangen kan bortfalde, imod at den traditionelle nedarbejdede Ret eller nedarbejdede Skif, som har medført, at Sønnen saagodtsom altid faar Gaarden i Fæste efter Faderens Død, fyldestgøres derved, at en Sum Penge gives som Bederlag til Fæsterens Bø, hans efterladte Familie, Børn, Pleiebørn, Svigerbørn osv. Jeg kan ogsaa forstaa, at denne Transaktion kan foregaa paa den Maade, at Statskassen paa en Maade